

VENT BLAU

*La Quermançó
és viva*

Anys i panys i llàgrimes i suor. Això és el que ha passat l'empresari Josep Maria Martorell per dur a terme la seva dèria de recuperació del castell de Quermançó. No farem volta: en Martorell em cau bé. Quan diu que no pretén sinó revertir en el territori part dels guanys que la vida li ha donat, me'l crec. I m'admira. Tant de bo n'hi hagués ben a la vora de cada plec històric, de cada paratge natural, d'homes amb sensibilitat, recursos i esma per gastar-se'ls lluitant, a voltes, contra la incomprensió dels que haurien d'encoratjar-lo.

Entrebancs que arriben no només de la paperassa administrativa. També d'una facció de la societat que té una certa idea proteccionista que ratlla la regressió. Tornaré a ser clar: n'hi ha que s'estimen més veure com passen els anys i les ventades, com cauen les pedres, els bastiments, i el seu únic lema és que ningú no toqui res. Aquest immobilisme té ben poc de salvaguarda, i de ruïna catalogada a ordinària ruïna tan sols hi ha un respir. Tot sia dit: és mercès a l'acció funcionària de l'Estat i a les campanyes populars en defensa del patrimoni que no es fan més disbarats, i també cal entendre la natural suspicàcia dels veïns acostumats a veure amb nostàlgia una determinada postal.

El cas de la Quermançó és la coma pràctica després de la teoria del punt final. Algú es va proposar d'assegurar murs i contraforts, i després de ficar-s'hi fins al moll per la via més estricta, avui compta amb tots els permisos i l'aval acadèmic. Les obres, a punt. Només queda l'assignatura Maria dels escèptics de mena —l'equivalent d'aquells que prefereixen que la fruita es podreixi abans que no faci profit a ningú. Que el dia que en Martorell hagi fermat el castell i s'hi pugui fer la visita ordenada, organitzar-hi actes, concerts... també voldrà instal·lar-hi una paradeta per vendre-hi pins i samarretes? Doncs bon profit i endavant les atxes! Mirem els francesos com en saben, que fan de la cultura el millor reclam turístic de qualitat. Aquí filem massa prim quan algú vol recuperar la història i, en canvi, permetem la venda de pandorettes i sevillanes com a records de l'Empordà.